

[Svend Haugaard]

prøve på at få fremmet, men der kommer jo et eller andet tidspunkt, hvor man kan blive lidt utålmodig. Det er altså ikke nogen særlig ny tanke for vores vedkommende.

Hr. Poulsgaard kom med nogle tanker og argumenter, som var aldeles udmærkede. Det var netop det, det drejer sig om. Jeg fandt ikke ud af, om det betød, at der var en deling i partiet på det punkt – der rystes på hovedet, det er der så ikke – men faktisk var det noget af den argumentation, som netop viser, at der er behov for virkelig uddannede afløserere. Det kan da i hvert tilfælde bruges i udvalget.

Hr. Alfred Hansen kom med nogle meget skrappe bemærkninger. Der er meget i det, der viser, at han overhovedet ikke har læst forslaget, f. eks. når der spørges om godsejeren på Wedellsborg osv. Det står jo ganske tydeligt og klart, at der er tale om familielandbrug, hvor man ikke har ansatte, som er afløserere. Tag og læs forslaget, inden man kommer med så stærke bemærkninger som dem, der kom her! Det samme gælder for så vidt med hensyn til småindustri; også dér siges det ganske tydeligt, at det, der er tale om, er virksomheder, hvor man ikke har ansatte, der naturligt kan gå ind som afløserere. Jeg beder altså hr. Alfred Hansen, inden han kommer med så nedsablende bemærkninger, om selv at læse forslaget, for ellers falder det meget stærkt tilbage på ham selv.

SF spurgte også, om der var nogen brancheforeninger, der overhovedet havde bedt om dette forslag. Hvis man læser landbrugsblade og erhvervsblade, vil man gang på gang se, hvordan det, man beder om i øjeblikket, netop er en feriemulighed og en mulighed for at blive afløst i tilfælde af sygdom.

Jeg kan forstå, jeg er nødt til at komme med lidt nærmere argumentation, og det skal jeg da gøre, selv om jeg måske kunne have håbet på, det ikke var nødvendigt. Selv om der jo ikke er mange til stede, er der jo altså nogle stykker, der sidder i udvalget. Man glemmer gang på gang de selvstændige, når det drejer sig om sociale forbedringer. Når det gælder sygedagpengeordning, barselhvile, feriemuligheder osv., halter de bag efter de ansatte. Det mener jeg er meget uheldigt. Når nu hr. Grove sagde, at man hellere skulle komme med sygelønsordning, kan jeg sige, at det vil vi også være med til, men samtidig er det ikke nok med sygeløn, hvis man ikke

kan få en afløser. Virksomhedens drift står og falder med, om man kan finde en kvalificeret afløser. Det er ikke nok, man får et kontant beløb udbetalt, det er et spørgsmål om at finde den kvalificerede afløser, der er uddannet, som er ansat til netop at afløse i sådanne situationer. Det er det, det drejer sig om, og derfor er en sygelønsordning aldeles ikke tilstrækkelig. Det viser for så vidt også, at hr. Grove ikke har forstået det problem, der ligger i hele denne sag.

Vi mener altså, at der, når der er tale om sygdom, for så vidt er et behov for alle grupper: landbrug, gartneri, håndværk, handel, småindustri, servicefag osv., men gerne – og det fremhæver jeg nu af hensyn til hr. Alfred Hansen – med den begrænsning, at det er virksomhedsstørrelser, som ikke selv ud af de ansattes kreds kan skaffe en afløser.

Det andet er en ferieafløserordning, som ikke er helt samme sag, for en række virksomheder har bedre mulighed for at lukke under ferie, uden at det får økonomiske konsekvenser for virksomheden. Men en række virksomheder, som har en helt kontinuerlig drift – det er først og fremmest visse former for gartneri, drivhusgartneri o. lign. og landbrug med dyrisk produktion – kan altså ikke uden videre lukke døren og holde ferie. Her er det sådan, at en feriemulighed ofte helt afhænger af, om det er muligt at skaffe en kvalificeret afløser til en rimelig pris. Det kan her være rigtigt at få en afgrænsning til gartnerier med drivhusproduktion og til landbrug med dyrisk produktion og med den størrelsesbegrænsning, at det drejer sig om virksomheder, som ikke har ansatte til at kunne gennemføre en afløsning. Det er altså langt mere begrænset, end flere af talerne har givet udtryk for, antagelig fordi de ikke tilstrækkelig grundigt har sat sig ind i forslaget. Vi er da klar over, at det er et forholdsvis nyt område, og derfor er det svært at komme med noget bestemt, konkret formuleret forslag. Jeg er enig i, at det er rigtigt, at vi får et udvalgsarbejde. Vi har formuleret forslaget ret løst, selv om målsætningen, som hr. Arne Bjerregaard sagde det, ligger klar, men det er også nødvendigt ligesom at mærke den politiske tilslutning, inden man kan udforme lovgiver.

Der er en række spørgsmål, som jeg gerne her vil erkende også er spørgsmål for os selv, om det skal være en samlet ordning for alle